

губ! Вивий рев на вълн

55.

~~Със стръвен рев възлѣтъ~~ нощта
пробуди,
и сепна се гората въвъ почуди, —
а вятъра, подхваналъ тоя ревъ,
отвя го на нощта въ бездѣнный зевъ.

И тихо пакъ. Съ посърналите листи
гората тъмно шепне, и сребристи
отъ месеца огрени, те шептятъ
за ясената мисълка на денътъ.

Како се гов на ситна и облеже.
Звучаща ти сабудища дель